

3 Днем Незалежності України!

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 34 (14446), 21 СЕРПНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Місце зустрічі – «Книжкова площа»

БІЛА ЦЕРКВА ЦЬОГО РОКУ ДОЛУЧИЛАСЯ ДО ВЕЛИКОГО КНИГООБМІНУ. МАСШТАБНИЙ ПРОЄКТ «КНИЖКОВА ПЛОЩА» ОБ'ЄДНАВ ЧИТАЧІВ У БАГАТЬОХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ УКРАЇНИ (ЛЬВОВІ, ТЕРНОПОЛІ, ТЕРЕБОВЛІ, ЖИТОМИРІ, ДНІПРІ, КРИВОМУ РОЗІ, ХМЕЛЬНИЦЬКОМУ, ЯРМОЛИНЦЯХ) ТА НАВІТЬ У ЯПОНСЬКОМУ ТОКІО. СЕРЕД НИХ ТЕПЕР – І НАШЕ МІСТО.

Щоб узяти участь в обміні книжками, всім охочим необхідно було принести власні книги до місць їхнього збору, отримати квиточки-перепустки, на яких написана кількість зданих книжок і які давали право вибрати собі під час книгообміну таку ж кількість книжок, що сподобалися. Як ми побачили, білоцерківці приносили книги й 16 серпня прямо на площу Шевченка, яка того дня стала книжковою, та отримували свої квитки-перепустки. Загалом було зібрано 1957 книжок!

Звісно, що весь клопіт з організації заходу ліг на плечі наших самовідданих бібліотекарів на чолі з їхньою неугасливою предводителю Олександрою Нагорною. І хай як вони втомилися, а воно таки так, білоцерківцям (і малечі, й дорослим) дійсно дуже сподобалося, тож, очевидно, доведеться й наступного року продовжувати в цьому ж напрямку, тим більше, що пропозиції такі лунали.

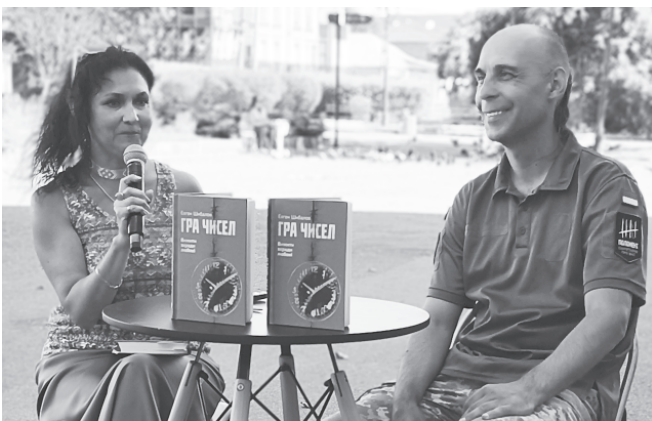
В межах програми книгообміну відбулися кілька дуже цікавих зустрічей:

- ❖ дискусія з видавчиною Іриною Білоцерковською та письменником і видавцем Сергієм Дзюбою «Український книжковий бізнес під час війни»;
- ❖ поетичне читання «Чарослів'я поезії Андрія Кириченка», письменника й військовослужбовця;
- ❖ літературна зустріч з письменницею, лауреаткою Шевченківської премії Тамарою Горіха Зерня, модерувала Ірина Білоцерковська;
- ❖ презентація першої книги ветерана російсько-української війни, який пережив полон, Євгена Шибалова «Гра чисел» (модераторка Наталія Вереснева);
- ❖ концерт учнів школи мистецтв № 1 ім. Юрія Павленка;
- ❖ виступ і майстер-клас учнів студії танців для дорослих «MAGIC DANCE».

А ще тут можна було придбати книжки від різних видавництв, підтримавши їх у такий непростий час, коли ворог цілеспрямовано знищує українську книжку.

Детальніше про окремі події на «Книжковій площі» читайте в наступних числах «Громадської думки».

Валентина ХРАБУСТ

Для кого смерті вже немає

Це очевидно: кожен загиблий воїн цієї кривавої війни – уже по той бік небуття. Там, де немає болю, кривди і сліз, де попереду – тільки вічність, освячена подвигом. Смерть існує для тих, хто зостався, найперше – для родин полеглих бійців, їхніх друзів, побратимів. Для тих, хто пам'ятатиме.

Серед захисників, яких забрала визвольна війна, – серганти **Андрій Андрійович ТРЕТЯКОВ**, 44-річний військовослужбовець мобільного прикордонного загону військової частини 1551, який загинув 24 жовтня 2024-го під час виконання бойового завдання в районі Дар'їного, що в Суджанському районі Курської області.

Білоцерківець **Ярослав Олександрович ЯЦЕНКО**, старший стрілець десантно-штурмового батальйону військової частини А 7788, якому було 33 роки, загинув 7 лютого 2025-го, виконуючи бойове завдання поблизу Нікольського в Курській області.

Вороги вбили **Олега Миколайовича КОРЧЕВНОГО**, 51-річного стрільця 3 батальйону ТрО, військової частини А 7035, 26 липня в районі населеного пункту Отруба, що в Глушковському районі на Курщині.

СХИЛІМО ГОЛОВИ В СКОРБОТІ Й ПОВАЗІ. ВОНИ ЗАГИНУЛИ, АБИ МИ ЖИЛИ. ТЕПЕР ВІД НАС ЗАЛЕЖИТЬ, НАСКІЛЬКИ ДОВГОЮ І ВДЯЧНОЮ БУДЕ ПАМ'ЯТЬ ПРО ГЕРОІВ-ЗЕМЛЯКІВ.

«Ми вимагаємо повернення наших захисників додому!»

У Білій Церкві акції на підтримку полонених та зниклих безвісти захисників України розпочалися ще 2022 року, а з кінця 2023-го стали постійними. 15 серпня в Білій Церкві знову відбулася мирна акція «Не мовчи! Полон вбиває».

Активна учасниця численних акцій, співорганізаторка спільноти родин зниклих безвісти, бранців російських в'язниць, полеглих земляків Леся Крижешевська розповідає: «Спочатку ми говорили про наших рідних, заблокованих оборонців Маріуполя, закликали світ до їхньої екстракції. Потім сталася страшна оленівська трагедія...

Згодом до акцій почали долучатися родини зниклих безвісти захисників. На жаль, сьогодні таких родин стає дедалі більше. Щоразу приходять нові люди, які живуть у болісній невідомості й щодня чекають на звістку про найдорожчих.

Особливо страшно, коли родина отримує звістку про загибель, і разом з нею згасає надія на щасливу зустріч.

Саме тому ми виходимо. Щоб нагадувати про тих, хто досі в полоні. Про тих, чия доля невідома. Про родини, які не мають права залишатися наодинці зі своїм болем.

Ми не мовчимо. Ми пам'ятаємо. Ми чекаємо. Ми вимагаємо повернення наших захисників додому».

А 16 серпня під час загальноміського заходу книгообміну «Книжкова площа» було розгорнуто меморіальну інсталяцію, присвячену полоненим та безвісти зниклим захисникам України. Бо необхідно щохвилини нагадувати й боротись за тих, хто боровся за нас.

► *Із життя Терцентру*

Такий великий гурт достойників

Попередня стаття про клієнтів КУ БМР «Територіальний центр надання соціальних послуг ім. П. Новотні» викликала багато позитивних відгуків у наших читачів. Тож ми вирішили й далі знайомити земляків із клієнтами установи, які мають неймовірно цікаві біографії, яким є що згадати і що розповісти про своє насичене яскравими подіями життя.

Отже, відділення денного перебування Терцентру. Його очолює досвідчена, талановита, мудра, ввічлива, порядна людина **НАТАЛІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА ПЕТРЕНКО**. Їй доводиться працювати з людьми, які пройшли довгий, часом непростий шлях становлення, шліфування характерів, формування світогляду. І до кожного з них їй вдається знайти підхід. Незважаючи на різні негаразди, вона завжди зустрічає клієнтів з лагідною, приємною посмішкою. А вони відповідають їй щирою повагою.

Однією з клієнток цього відділення є **ІРИНА ІВАНІВНА ГОЛОВІЗІНА**. Професія вчителя, яка була справою всього її життя, пригодилося й нині: Ірина Іванівна безоплатно проводить заняття з англійської мови для клієнтів Центру. Тим часом її син захищає нашу славу України, щоб ми могли спокійно приходити на ці заняття, де його мама в поважному віці віддає частку свого серця таким же поважним людям, щедро ділиться своїми знаннями, досвідом та любов'ю до професії.

НІНА ОЛЕКСАНДРІВНА БОНДАРУК (83 роки) все своє свідоме життя навчала й виховувала діток молодших класів. Зараз, будучи клієнткою Територіального центру вже сім років, вона як волонтер веде заняття з йоги. Відповідних знань набула самотужки вже в досить зрілому віці. Має багато літератури індійських, італійських авторів, грузинського видавництва. Особливо їй дорога книга дочки індійського знаменитого йоги Гіти Айенгар. Ніна Олександрівна підбирає вправи відповідно до віку клієнтів. А з яким захопленням вона розповідає про членів своєї групи! Результати власної роботи бачить в тому, наскільки вони помолодшали, подружжися. Каже: «Я дуже люблю своїх дівчаток, коли вони в кінці занять щасливо посміхаються і аплодують». Та й сама Ніна Олександрівна світиться добротою й теплом і відчувається набагато молодшою.

НАДІЯ ПЕТРІВНА СКОРИЧЕНКО

яка свого часу багато років пропрацювала в управлінні торгівлі товарознавцем, наділена Богом не тільки зовнішньою красою, а й красивою, доброю душею. Замолоду вона брала участь у художній самодіяльності. Але справжні таланти проявилися вже в Територіальному центрі. Вона створила театральний колектив «Веселка». Вибирає для нього сценки з української класики. Крім того, пише і власні сценарії. Тож самодіяльні актори дарують хвилини насолоди своїм глядачам. Надія Петрівна організувала й вокально-театральний дует із Сергієм Кучмою.

Сольно, з дуєтом та в складі колективу «Вінтаж» бере участь у фестивалі «МИ УКРАЇНЦІ», пише вірші й читає їх зі сцени.

Сімейна пара **ОЛЬГА та СЕРГІЙ КУЧМИ** – клієнти Терцентру з дня відкриття в 2019 році філії на вулиці Стуса, 34. Після отримання вищої освіти кожен із подружжя працював за спеціальністю на промислових підприємствах. В молодості займалися спортом, улюбленою була легка атлетика. Тепер одним із головних видів спорту для них стала скандинавська ходьба. Подружжя виступає на чемпіонатах України. Пан Сергій був визнаний бронзовим призером у 2023–2025 роках. А чемпіоном України зі скандинавської ходьби – в 2024–2026 рр. Дружина не відставала – також мала «золото» й «бронзу». Крім того, пан Сергій – єдиний серед чоловіків, хто отримав почесну нагороду «Зелена картка» за найкращу техніку ходьби. А ще цей сімейний дует танцює бальні танці. Подружжя залюбки бере участь у театральних виступах колективу «Веселка».

Ольга Кучма, до того ж, є справжньою майстриною з вишивки. Крім того, що оздоблює одяг для себе і членів сім'ї, вона вишила й подарувала портрет Тараса Шевченка для Терцентру.

РАЙСА ГРИГОРІВНА ЧОРНА все своє трудове життя присвятила заводу ГТВ, де працювала майстром та керівником дільниці. Водночас творчість завжди займала особливе місце в її житті. Ще під час роботи на підприємстві була активною учасницею заводського хору та виступала сольо. І, ставши клієнткою Територіального центру в 2019 році, вона не полишила улюбленого заняття та приєдналася до хору «Берегиня». Саме з її ініціативи було створено вокальний ансамбль «Росичанка». У перший же рік своєї діяльності ці колективи здобули почесні нагороди на Всеукраїнському конкурсі. Сьогодні жоден концерт Територіального центру чи виступ творчих колективів на міських заходах не обходяться без участі «Росичанки» й «Берегині», до складу яких входить Райса Чорна. Вона також виступає в складі тріо й дуєту. А ще майстерно декламує поетичні твори та неперевершено виконує гуморески, що завжди знаходять щирий відгук у глядачів.

ЖАННА ПЕТРІВНА КРОТЕВИЧ – клієнтка з першого дня відкриття філії Територіального центру на вул. В. Стуса, 34. Майже всі роки до виходу на заслужений відпочинок працювала у сфері торгівлі. Брала активну участь у створенні хорового колективу «Смерічка», який уже сьомий рік тишить глядачів своїм співом. Крім того, Жанна Петрівна із задоволенням співає і в ансамблі «Волошки». А ще вона – учасниця танцювального колективу «Вінтаж». На сьогодні жодна танцювальна композиція без неї не обходиться. А їх у колективу більше 20. Можна сказати також, що в Жанни Петрівни золоті руки. Вона захоплюється вишиванням. І це в неї прекрасно виходить.

А **ТЕТЯНУ МИХАЙЛІВНУ КОНДРАТЮК** можна назвати людиною, яку старість вдома не застане. Працювала інженером-технологом на заводі ГТВ. Основним її захопленням завжди був спорт: легка атлетика, альпінізм, туризм, лижі. І в Територіальному центрі вона відвідує всі спортивні заняття, а ще – гурток з народознавства, майстер-класи, пройшла курс з української мови, стала учасницею театральної студії «Забава», активно відвідує танцювальний колектив «Вінтаж», а також виступає у складі ансамблю барабанщиків «Ритм». Пані Тетяна каже, що їй у Терцентрі дуже затишно й цікаво. Вона зустріла багато нових друзів. Та й сама вона випромінює тепло й доброту.

Розмовляючи з цими людьми, вкотре переконуєшся, яку важливу й безцінну справу роблять працівники Територіального центру, об'єднуючи своїми добрими справами такий великий гурт достойників.

Антоніна МАР'ЯНСЬКА

Повернення провідника

13 серпня на українському кордоні з військовими почестями, коридором пошани, під синьо-жовтим стягом українці урочисто зустріли прах полковника **ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ**. Воїни-прикордонники на руках занесли труну на рідну землю й тричі прихилили її у символічному вітанні, після чого кортеж вирушив до столиці України.

Провідник повернувся додому – на рідну українську землю, визволення якої було для нього найвищим сенсом. На це були спрямовані усі його думки і чин, та зрештою і саме життя.

Євген Коновалець пройшов шлях від полковника Армії УНР, командира Січових стрільців, які захищали Київ від московитської навали, до творця Української Військової Організації та першого провідника Організації українських націоналістів.

Ворожа москва люто ненавиділа Коновальця, кремлівські окупанти бачили в ньому найбільшу загрозу для свого існування, тому й підступно вбили його у Роттердамі. Після проведеної ексгумації, після прощання з ним українців провідник знайшов нарешті спочинок у Києві – на Національному військовому меморіальному кладовищі.

«Нині ми ведемо ту ж битву проти того ж вікового ворога. Чин і спадщина провідника живуть у кожному, хто тримає в руках зброю супроти зла. Ми довершимо його справу та остаточно знищимо московську імперію, щоб Українська Нація могла запанувати на своїй Богом даній землі! Слава Провіднику! Слава Україні! москва впаде!» – голова ВО «Свобода» Олег Тягнибок.

Білоцерківські бібліотекарі мали честь бути запрошеними на Всеукраїнський книжковий фестиваль, який відбувся цьогоріч у Львові з 7 по 9 серпня.

Книжковий BestsellerFest у Львові

● Павільйони виявилися вщерть заповнені різномановою літературою, незважаючи на те, що ворог знищує наші культурні надбання: видавництва, книги, бібліотеки. Тут були представлені численні видавництва, улюблені письменники, які презентували свій творчий доробок, відбувалися й щедри автограф-сесії з можливістю сфотографуватися з авторами.

● Артур Дронь, Іларіон Павлюк, Павло Дерев'яно, Ірена Карпа, Валерій Запека, Євген Положий, Володимир В'ятрович, сестри Юлія Чернінька та Олена Чернінька, наш земляк Андрій Кириченко, Андрій Кокотюха, Любоко Дереш, Всеволод Поліщук... І це далеко не всі українські письменники, які брали участь у подіях фестивалю.

● Програма вирізнялася такою насиченістю, що фізично неможливо було побувати на всіх зустрічах, презентаціях, поспілкуватися з авторами.

● Три дні промайнули дуже швидко, яскраво, цікаво! Емоції просто переповнюють! Було багато дружнього та продуктивного спілкування, знайомств і гарної музики.

● Безмежне захоплення та вдячність Мар'яні Савці, яка з потужною командою однодумців не тільки організувала це дійство, а й підготувала окрему програму людей, які не дуже помітні для держави, але багато років тримають свій культурний фронт, – бібліотекарів з різних кутків України, зокрема й з прифронтових регіонів,

де сирени і тривоги не вщухають цілодобово. Для всіх нас це був як ковток свіжого повітря з приємними емоціями, дружнім обговоренням та обміном досвідом. Велику увагу приділяли саме патріотичному напрямку та пропагуванню військових письменників – літературі з окопів і бліндажів. Наголос звучав саме на пам'ятуванні Героїв.

● Низький уклін та дяка Тетяні Пилипець, директорці Львівської обласної бібліотеки для юнацтва ім. Романа Іваничука, співорганізаторці книжкового фестивалю, за щирі гостинність і турботу. Вдячність усьому бібліотечному колективу, який тепло нас зустрічав і приймав протягом трьох днів фестивалю.

● Грандіозна книжкова подія завершилась, але післясмаку від книготерапії та психологічного розвантаження вистачить надовго! Браво BestsellerFest! **Світлана ХМІЛЬОВА**

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у серпні:

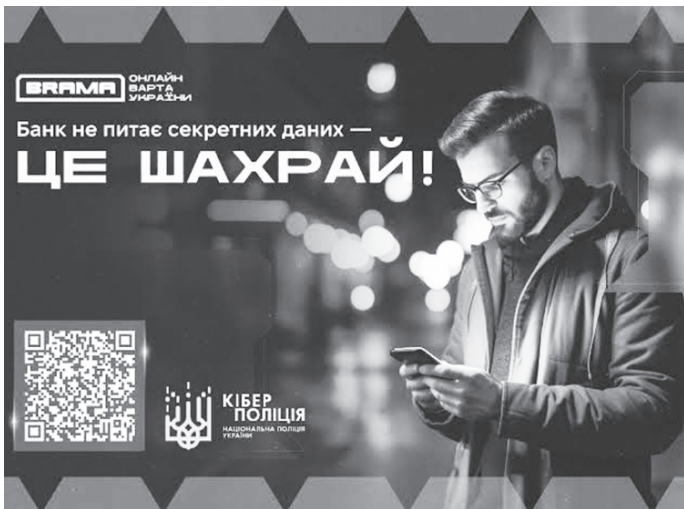
Л.П. Боковенко, Л.О. Гришук, Т.В. Гришина, Н.А. Завадська, О.Є. Кладницька.

Хай рікою щастя ллється,
Хай в сім'ї добро ведеться.
Щасливої долі, радості в хаті,
На хліб і на успіх будьте багаті.

Телефонують зі служби безпеки банку?

Якщо вам телефонують з банку під виглядом працівників і виманюють реквізити карти, код (або від імені державних установ чи операторів мобільного зв'язку), пам'ятайте: безпека збереження коштів та користування рахунками починається з вас.

Використовуйте під час будь-яких операцій у мережі «Інтернет» чи онлайн-оплаті послуг лише інтернет-карти, на які переказуйте кошти з основного рахунка в сумі, яка необхідна для оплати або переказу! Не дайте змоги шахраям заволодіти реквізитами до основного рахунка та вкрати кошти.

Ніколи не розміщуйте об'яви в мережі «Інтернет» із зазначенням фінансового номера. Шахраї, отримавши цю інформацію, можуть звернутися до оператора мобільного зв'язку та здійснити його перевипуск, отримавши доступ до інтернет-банкінгу та заволодіти коштами. Якщо ви виявили, що сім-картка з якоїсь причини заблокована, мерщій зверніться до найближчого відділення банку та заблокуйте карткові рахунки. Краще їх потім розблокувати, аніж залишитись без коштів.

Використовуйте контрактну основу надання послуг мобільним оператором, тоді шахраям буде важко перевипустити ваш фінансовий номер.

Використовуйте послугу код-пароллю на перевипуск або блокування сім-карт, який знаєте лише ви та мобільний оператор, бо, не маючи цієї інформації,

шахрай не досягне злочинної мети.

Працівник банку ніколи не зателефонує до клієнта та не буде випитувати реквізити карти, термін дії, CVV-код тощо, він запросить вас до відділення банку.

Не повідомляйте нікому тимчасові паролі, які приходять в смс-повідомленні. Розголошення цієї інформації призведе до втрати коштів.

Співробітник банку ніколи не буде телефонувати та розповідати про якісь псевдошахрайські операції по рахунку, він просто заблокує картковий рахунок, і ви будете змушені звернутись до відділення банку для з'ясування обставин. Вам також ніколи не запропонують встановити програми для віддаленого керування рахунками.

Не виконуйте ніяких дій у банкоматах чи терміналах за вказівкою співробітника банку.

Отже, на замітку:

- ▼ Банк не питає секретних даних — це шахрай!
- ▼ Телефонний дзвінок — ще не доказ, що це банк!
- ▼ Коди й паролі — це твої гроші. Бережи їх!
- ▼ Шахрай намагається дізнатися більше — зупини це!
- ▼ Банківські дані — це твоє приватне життя. Захисти його!

Докладніше про те, як захиститися від телефонних шахраїв, дивіться у тематичному відеоролику із сурдоперекладом на YouTube-каналі «BRAMA»: https://www.youtube.com/@BRAMA_Official_UA.

Управління протидії кіберзлочинам в Київській області

До уваги власників (користувачів) суміжних земельних ділянок або уповноважених ними осіб

28.08.2026 будуть проводитись роботи зі встановлення меж земельних ділянок на території Маловільшанської сільської ради Білоцерківського району Київської області:

О 9:00 — земельної ділянки для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), яка розташована по вул. Гагаріна, 29, в с. Чупира, гр. Буряк Олени Вікторівни.

О 10:00 — земельної ділянки для городництва, площею 0,1464 га, яка розташована в с. Черкас, гр. Шемет Тамари Гаврилівни.

О 11:00 — земельної ділянки для городництва, площею 0,2092 га, яка розташована в с. Черкас, гр. Шемет Тамари Гаврилівни.

Контактна особа: Скорик М.А., 096-110-77-14.

Втрачений додаток до свідоцтва про здобуття базової середньої освіти, серія СЛ, № 033965, виданий Білоцерківською гімназією-початковою школою № 11 у 2024 році на ім'я **Зінченко Владислав Олександрович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений атестат про загальну середню освіту, серія НК, № 016101, виданий Білоцерківською загальноосвітньою школою І-ІІІ ступенів № 8 м. Білої Церкви Київської області 14 червня 1993 р. на ім'я **Бандріна Катерина Володимирівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення члена сім'ї загиблого захисника чи захисниці України, видане на ім'я **Добровольська Влада Андріївна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Продаємо телят-бичків до двох місяців.
Тел.: 097-121-50-82.

Миле і грайливе цуценя
("дівчинка" 4 місяці), їсть самостійно, спілкується з задоволенням і чекає на добрих господарів.
Тел.: 068-101-85-21.

ПРОДАЄТЬСЯ ХОЛОДИЛЬНИК INDESIT, висота 170 см, ширина 60 см, 2-камерний, по 3 полиці в кожній, морозилка знизу, дуже гарний стан, ціна 6500 грн.
Тел. 096-208-36-48 (Біла Церква).

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж — один день.

Гарантія — 15 років.

068-155-8-122

КУПУЄМО ТА БЕРЕМО В ОРЕНДУ ЗЕМЛЮ (ПАЇ).

ДОРОГО. НАДІЙНО. ШВИДКО.

ТЕЛЕФОН: 068-399-78-72.

Роздільний збір відходів: встановлено вже 150 контейнерів

У Білій Церкві з ініціативи ПрАТ «КАТП-1028» триває встановлення нових спеціальних контейнерів, які допомагають мешканцям сортувати відходи та спрямовувати їх на подальшу переробку.

За станом на сьогодні по місту встановлено 100 жовтих контейнерів та 50 зелених.

Жовті контейнери призначені для збору пластику, паперу, металу, упаковок Tetra Pak. Зелені контейнери — для скла.

Важливо дотримуватися призначення контейнерів, адже правильне сортування безпосередньо впливає на можливість подальшого використання та переробки зібраних матеріалів.

Аби мешканцям було зручніше користуватися системою роздільного збору, всі локації контейнерних майданчиків можна

переглянути на спеціальній мапі за посиланням https://www.katp1028.com.ua/dlianna-selennia/rozdilnyi-zbir-smittia?utm_source=chatgpt.com#mapa.

Роздільний збір — це проста щоденна звичка, яка допомагає зменшувати кількість відходів, що потрапляють на захоронення, та сприяє збереженню ресурсів і дотриманню чистоти довкілля.

Долучаймося до сортування відходів разом, адже ця проста щоденна звичка допоможе зробити наше місто чистішим та комфортнішим.

За матеріалами ПрАТ «КАТП-1028»

«До себе через рідне»: в Україні стартує національна кампанія про подорожі, що повертають до себе

Державне агентство розвитку туризму України (ДАРТ) та BRAND UKRAINE у співпраці з Saatchi&Saatchi Україна запускають національну кампанію «До себе через рідне» в межах національної програми «Подорож до себе. Шляхи відновлення».

«Креативна ідея кампанії — показати, що в подорожах Україною можна віднайти шлях до себе та внутрішнього спокою, які так часто губляться в шаленому ритмі щоденного життя. В її основі — проста й зрозуміла думка: «Рідне відновлює найкраще».

Рідні полонини й поля, земля та краєвиди, культура, мистецтво і традиції стають джерелом опори, допомагають відновити сили, сповільнитися та знайти внутрішній ресурс для руху далі.

Ця кампанія — не просто путівник, а запрошення до подорожі, що відкриває місця й практики для ментального відновлення, допомагає відчувати зв'язок із рідним і по-новому побачити себе через власну ідентичність, спадщину та культуру», — розповідає Тетяна Сливко, директорка Saatchi&Saatchi Ukraine.

Практичним продовженням кампанії є сайт, який виконує роль персонального помічника для мандрівників, що допомагає сформувати персоналізований маршрут відновлення залежно від індивідуальних потреб, інтересів та запитів кожного користувача. Платформу розроблено за підтримки Швейцарсько-українського проекту «Згуртованість та регіональний розвиток України», UCORD, що впроваджується за підтримки Швейцарії NIRAS Sweden AB.

Усі локації проходять ґрунтовний відбір командою проекту, Комісією та Експертною радою програми, під час якого оцінюється їхня відповідність філософії програми, встановленим критеріям та вимогам законодавства. До програми

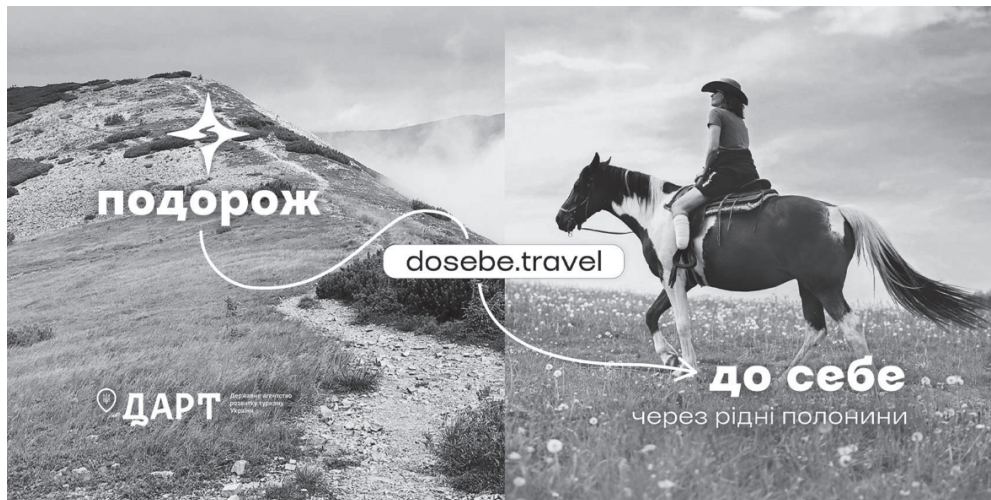
долучаються лише локації, що працюють легально, сплачують податки та відповідають обов'язковим критеріям програми. На сайті запроваджено спеціальні позначки безбар'єрності, що дозволяють планувати поїздки людям з інвалідністю та маломобільним групам населення.

Окрема увага на платформі приділена пільгам для захисників та захисниць: інформація про знижки до 100 відсотків на проживання для військовослужбовців і ветеранів зазначена в описах локацій та доступна для пошуку за відповідним фільтром.

«За кожною точкою на платформі — перевірений готель, садиба, гастролакація, музей, природний парк чи інший учасник, що поділяє цінності програми. Ми прагнули спростити планування подорожей Україною і надихнути українців знаходити час та місця для відновлення. Зараз платформа працює в тестовому режимі як базова MVP-версія. Надалі вона розвиватиметься: з'являться ще більше учасників, готові маршрути відновлення, авторські маршрути, AI-помічник та інші корисні інструменти», — зазначає Марія Липяцька, голова BRAND UKRAINE.

Окрім сайту, запущені також соціальні мережі «Подорожі до себе» в Instagram, Facebook та Threads — особливий цифровий простір сповільнення, що надихатиме зупинитися, відновити сили, відчувати опору та по-новому відкрити Україну.

За інф. Марії БОГАТИКОВОЇ, комунікаційної менеджерки програми «Подорож до себе. Шляхи відновлення»

В зоні права

Засуджено за метадон

За принципової позиції прокурорів Білоцерківської окружної прокуратури суд визнав винною жительку Білої Церкви у незаконному збуті наркотичного засобу та призначив їй покарання — 7 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Прокурори у суді довели, що жінка організувала передачу метадону своєму знайомому, який перебував у Черкаському слідчому ізоляторі. Щоб приховати наркотичний засіб, обвинувачена помістила його у пакет із соком, використавши упаковку як схованку. Після цього через відділення поштового оператора відправила посилку до установи, де перебував отримувач.

Однак передача не дійшла до адресата. Під час огляду посилки працівники слідчого ізолятора виявили прихований метадон — наркотичний засіб, обіг якого обмежено.

Оцінивши зібрані та досліджені докази, суд визнав жінку винною та призначив їй 7 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Білоцерківська окружна прокуратура

У кожної людини є свій шлях. Він не завжди прямий, не завжди легкий і далеко не завжди складається з тих подій, які ми планували для себе в юності. Але саме з маленьких щоденних рішень, зустрічей, випробувань і відповідальності поступово формується життєва дорога.

На захисті Батьківщини ...

Сьогодні, озираючись назад, я дедалі більше розумію: багато з того, що відбувалося зі мною в дитинстві, юності та дорослому житті, певною мірою готувало мене до того, ким я став сьогодні.

Я завжди вважав, що людина не повинна стояти осторонь життя своєї громади та країни. Якщо бачиш проблему – не варто чекати, що її хтось вирішить. Якщо можеш допомогти – допоможи. Якщо маєш можливість сказати правду – скажи її чесно й відповідально.

Для мене журналістика, якою займався, – не лише професія. Це передусім відповідальність перед людьми. За кожним матеріалом, кожною думкою, кожним словом стоять чийсь долі, переживання та надії.

Громадська діяльність також навчила, що суспільство змінюється не тільки завдяки великим рішенням, а й тоді, коли звичайні люди не залишаються байдужими.

А потім у життя прийшла війна. У 2023 році я став до лав Збройних сил України. Це рішення було усвідомленим. Я розумів, що військова служба – то не романтика, не форма й не красиві фотографії. Це дисципліна, втома, відповідальність, ризик, постійна готовність виконувати свій обов'язок незалежно від особистих обставин.

За роки служби я побачив багато різних людей. Але в найважливіші моменти нас об'єднує одне – розуміння того, що ми захищаємо не абстрактну територію на карті. Ми захищаємо своїх. Захищаємо можливість наших дітей жити у своїй країні, розмовляти своєю мовою, будувати майбутнє, повертатися додому та просто прокидатися вранці без страху.

У 2025 році завершився один етап моєї військової служби. Але війна не завершилася. Тож 18 травня 2026-го я

знову повернувся до ЗСУ. Для мене це не просто дата. Це чергове підтвердження того, що в житті бувають моменти, коли особисті плани відходять на другий план, а на перше місце виходить відповідальність.

Війна забирає життя, розділяє родини, залишає біль і змушує дорослішати тих, хто ще вчора жив звичайним життям. Дуже гостро це відчувається тоді, коли далеко залишаються найближчі. В такі моменти починаєш особливо цінувати прості речі: телефонний дзвінок від рідної людини, повідомлення зі словами «бережи себе», дитячий голос,

можливість хоча б на хвилину поговорити з родиною.

Нині я продовжую свій шлях військовослужбовця, громадського діяча та журналіста. І хоч ці три ролі можуть здаватися різними, для мене вони мають спільну основу – відповідальність перед людьми.

Я вірю, що після війни Україна буде іншою. Сильнішою, мудрішою і більш свідомою. Але я також вірю, що майбутнє країни залежатиме не тільки від тих, хто сьогодні тримає зброю, а й від кожного з нас – від того, якими ми поведемося до мирного життя, що збережемо у своїх серцях і які висновки зробимо.

Мій шлях ще не завершений. Я не знаю, що чекає попереду. Але попри все я хочу залишатися людиною, яка не проходить повз чужу біду, не боїться відповідальності та готова робити те, що вважає правильним. І, можливо, саме з цього починається справжній патріотизм – не з гучних слів, а з готовності бути корисним там, де ти потрібен.

Валерій МІЩЕНКО,

військовослужбовець Збройних сил України, громадський діяч, журналіст

Колись у маленькій квартирі на околиці міста жили троє – мама Марія Іванівна і дві її доньки – Оля та Таня. Батька не стало рано, тож мама виховувала дівчат сама, працюючи в три зміни і водночас намагаючись зберегти кожну річ, що мала для неї бодай найменшу цінність. Вона не викидала нічого – старі газети, дитячі книжки, поламані іграшки, розірвані скатертини, засохлі вазони, скляні банки, коробки з-під техніки, гудзики, навіть квитанції десятирічної давності... Усе «може ще згодитися».

Оля з Танею не розуміли.
– Мамо, навіщо тобі ці речі? – казала Оля, намагаючись протиснутись до шафи.
– Ну навіщо зберігати ту зламану

Мамин скарб

мікрохвильовку, вона ж уже не працює, – підтакувала Таня.

– Вам би все викинути... – зітхала мама, не дивлячись. – Доживете до мого віку, тоді будете командувати.

Дівчата росли, і з кожним роком удома ставало тісніше. Всі поверхні були завалені «цінностями»: коробками з написами «НЕ ЧІПАТИ», «НА ПОТІМ», «СУВЕНІРИ». Гості перестали приходити, бо не було де сісти. Марія Іванівна захищала свій маленький світ, ніби фортецю – з боєм і впертістю. Бо кожна річ була частинкою її пам'яті: ось чашка, з якої пив чай чоловік перед останньою зміною, ось сорочка Тані з першого дзвоника, ось шкарпетки, які вона в'язала, коли дівчатам ще не було й п'яти...

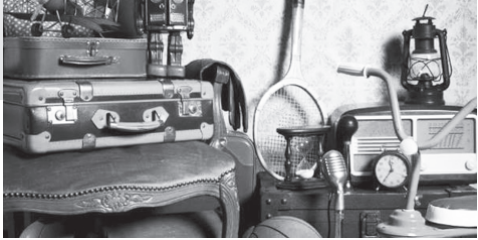
З часом Оля і Таня повиходили заміж. Обидві знайшли хороших чоловіків, почали будувати свої життя, купили квартири – просторі, світлі, без старих валіз. Там пахло свіжим ремонтом, ароматизаторами і щастям. А вдома у Марії Іванівни все залишилось без змін – речі й тиша.

Спочатку дочки навідувались щовихід-

них. Потім рідше – в обох з'явилися діти, робота, клопоти. І мама все частіше залишалась сама. У вечірній тиші вона ходила кімнатами, торкаючись старих речей, – ніби вони єдині, хто ще не залишив її.

Одного разу, коли Тані зателефонувала сусідка і сказала, що мама кілька днів не виходить з дому, дочки приїхали разом. У хаті було темно, пахло старим пилом. Мама лежала на дивані, закутана в плед, поруч – коробка з фотографіями.
– Ви приїхали? – ледь усміхнулася вона. – Я тут згадувала... хто ми були...

Вона обійняла обох дочок з якоюсь тихою вдячністю – не за те, що приїхали, а за те, що були.

Того дня вони вперше за довгі роки всі разом розібрали одну шафу.

– Цю блузку ти носила на випускний, Таню, пам'ятаєш?

– А це твій зошит з музики, Олю...

Було багато сліз. Не від речей. Від спогадів. Від усвідомлення, що мати зберігала не просто мотлох, а свою історію – родинну пам'ять, яку не хотіла загубити в цьому шумному, байдужому світі.

Іноді ми хочемо викинути зайве з життя, щоб стало легше дихати. Але варто пам'ятати: для когось це «зайве» – все, що лишилось від любові, болю і пам'яті. Перш ніж сказати «це сміття» – спробуйте побачити за речами серце того, хто тримає їх не просто так. Бо одного дня ми теж можемо стати тими, хто збиратиме уламки минулого, аби не загубити себе.

Катерина БОГДАНОВИЧ

Коли пересаджувати півонії, щоб вони цвіли ще рясніше

◆ Півонії краще висаджувати на сонячних ділянках, хоча можна й у напівтіні. Від кількості сонця залежатимуть кількість і розмір квітів. Півоніям подобаються місця, повністю захищені від

різких протягів і вітрів. Рости ця культура може на будь-якому ґрунті, але краще віддати перевагу чистим, окультуреним суглинкам. Півонії не люблять заболочених і надто сирих ґрунтів.

◆ Вибираючи місце, слід звертати увагу на ґрунтові води. Вони мають бути на глибині не менш як 50-70 см. Інакше можливе загнивання кореневої системи й загибель рослини.

◆ Найкраще для пересаджування цієї квіткі обирати середину серпня – кінець вересня. Тоді півонія встигне прижитися та розвинути достатню кореневу систему до стійких холодів.

◆ Є ознаки, які допоможуть зрозуміти, що півонію потрібно пересадити вже цього року: півонія не квітне або квітне не так рясно, як раніше; бутони починають в'янути, не розквітнувши; квіти стали надто дрібними; на квітах зменшилася кількість пелюсток; квіти почали з'являтися лише на зовнішніх краях куща, а всередині їх немає; півонія, яка була висаджена осторонь від інших рослин, вже розрослася і заважає їм.

◆ Ямки потрібно викопувати на відстані 80-100 см одна від одної. Завглибшки не менш ніж 60-70 см, а діаметром – 50-70 см. У них додають спеціальну суміш: перепрілий гній, торф і компост, 350 г кісткового борошна, 150 г сульфату калію, 170-200 г суперфосфату. Якщо на ділянці глинисті ґрунти, краще додатково додати в землю 140-170 г гашеного вапна. Суміш перемішується із землею, а потім утрамбовується.

◆ За добу до пересаджування у півонії потрібно обрізати сухе листя та зрізати кущ, щоб від коріння залишилося не більш

як 15-20 см. Тепер рослина всі сили направлятиме на вкоріння. Навколо куща не забудьте викопати кільце завглибшки 15-20 см, відступивши від рослини на 50 см. Влийте туди велику кількість води – так ви зможете мінімізувати пошкодження під час викопування.

◆ Підкопувати зволожений кущ потрібно вилами. Акуратно розхитуйте, щоб витягнути з ґрунту. Лопату використовувати не рекомендувано, адже нею можна пошкодити коріння. Якщо ви просто пересаджуєте півонію на нове місце, можна відразу перенести її в лунку й засипати землею.

◆ Якщо хочете додатково розділити кущ, алгоритм дій змінюється. Коріння обережно промивається від землі водою. Рослину кладуть у затінок на 7-8 год., уважно обстежують коріння, видаляють всі підозрілі корінці та ділять кущ на окремі – на кожному має бути не менш як три-чотири додаткові корінці й три-чотири бруньки. Обробляють кореневу систему кожного нового куща в бордоській рідині, місця зрізів притрушують крейдою, залишають в такому стані ще на добу, прикривши тканиною, потім обробляють у білдо-рожевому розчині марганцівки (1,5-2 год.) і вже тоді пересаджують півонії.

◆ Перед висаджуванням рослину варто поставити в ґрунт так, щоб бруньки були заглиблені на 3-4 см (якщо на ділянці суглинки) або на 5-6 см (піщані ґрунти). На дні ями потрібно сформувати конус з ґрунту, на верхівку якого опустити середину куща. Корінці мають вільно лежати на стінках конуса. Після цього можна засипати землею. Навколо куща ґрунт краще не утрамбовувати, тому що можна поламати молоді корінці.

◆ Відразу після висаджування півонію треба рясно полити відстояною водою та замульчувати. Через кілька днів обов'язково перевірте, чи рослина не опустилася разом із землею. Якщо так трапилося, варто скоригувати її положення. І не слід забувати про своєчасне й систематичне поливання.

ОВЕН. Будьте сміливішими у своїх діях і не бійтеся ризикувати. Ключ до успіху – активність і готовність до змін. Кінець тижня потішить приємними новинами.

ТЕЛЕЦЬ. Настрій буде спокійним і позитивним, що допоможе легше справлятися зі справами. Наведіть лад у поточних проєктах і розплануйте майбутнє.

БЛИЗНЮКИ. Цей тиждень може стати часом несподіваних подій і нових знайомств. Будьте відкриті до спілкування

РАК. Не бійтеся проявляти турботу і підтримку стосовно близьких – вони оцінять вашу увагу. Гарний час для вирішення накопичених домашніх справ і відновлення душевної рівноваги.

ЛЕВ. Зосередьтеся на професійній сфері. Можливо, доведеться ухвалити важливе рішення або впоратися з великим проєктом.

ДІВА. Тиждень буде сповнений можливостей для саморозвитку і нових відкриттів. Залишайтеся уважними до деталей – це допоможе уникнути помилок.

ТЕРЕЗИ. Цього тижня вам доведеться зробити важливий вибір. Не поспішайте з рішенням і уважно зважте всі «за» і «проти». Підтримка близьких допоможе впоратися з сумнівами.

СКОРПІОН. Очікуються несподівані зустрічі й розмови, які вплинуть на ваші плани. Будьте відкриті до змін. Наприкінці тижня можливий приємний сюрприз або важлива звістка.

СТРІЛЕЦЬ. Прекрасний час для нових починань і активного відпочинку. Зірки радять влаштувати невелику поїздку або провести час на свіжому повітрі.

КОЗЕРІГ. Можуть з'явитися завдання, які потребуватимуть особливої уваги і терпіння. Але всі зусилля будуть винагороджені, і ви відчуете задоволення від виконаної роботи. Наприкінці тижня варто приділити увагу своєму здоров'ю.

ВОДОЛІЙ. Тиждень принесе вам багато нових ідей і натхнення. Зірки радять присвятити час спілкуванню та обговоренню проєктів.

РИБИ. Цей тиждень обіцяє романтику та повну гармонію. Ваша увага буде зосереджена на особистих стосунках і сім'ї. Очікуються радісні новини або приємні події в колі близьких.

Гороскоп

24 – 30 серпня

Сайт Sinoptik. ua	П'ятниця, 21.08		Субота, 22.08		Неділя, 23.08		Понеділок, 24.08		Вівторок, 25.08		Середа, 26.08		Четвер, 27.08	
		ніч +18 день +35		ніч +22 день +32		ніч +20 день +28		ніч +17 день +26		ніч +17 день +26		ніч +17 день +23		ніч +17 день +24

«Великі серця знаходять радість у простих речах». (Вінсент ван Гог)

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Блоцеквідрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МІЖНАРОДНОЇ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.